

HELSINGIN KAUPUNGIN LIIKENNEOHJESÄÄNTÖ

HELSINKI 1925

HINTA 2:50

Helsinki' Göeklinen
1930

Helsingin kaupungin liikenneohjesääntö.

I—III ja V—VII luvut Uudenmaan läänin maaherran vahvistamat helmi-
kuun 22 p.mä 1923. IV luku maistraatin vahvistama
maaliskuun 10 p.mä 1923.

I L u k u.

Yleisiä säännöksiä.

1 §. Seuraavassa liikenneohjesäännössä käsitetään liikenne-
väylällä jokaista katua, tietä, viertotietä, jalkakäytävää, toria tai
muuta liikenteessä käytettävää yleistä paikkaa, liikennöitsijällä
jokaista, joka semmoisella liikenneväylällä liikkuu, ja ajoneuvoilla
kaikenlaatuisia kulkuvälineitä, jotka eivät kulje raiteilla, niinkuin
vaunuja, rattaita, rekiä, automobiileja sekä moottori- ja polkupyöriä.
Mitä ajoneuvoista säädetään on myös soveltuvalta kohdin voimassa
eläimestä, jota käytetään ratsastukseen tai talutetaan.

Liikennöitsijä on velvollinen noudattamaan mitä yleisessä laissa
tai asetuksessa, tässä ohjesäännössä tai erikoisissa järjestysmää-
räyksissä on säädetty.

Poliisin tulee katsoa, ettei liikennettä kaupungin alueella häiritä,
ja on ohjeita, joita poliisi tämän noudattamiseksi antaa, noudatettava.

Samaten on liikennöitsijä velvollinen noudattamaan liikenteen
ohjeeksi asetetuissa kilvissä ja julkisanoissa olevia osoituksia.

2 §. Ajotiet ovat tarkoitettut etusijassa ajoneuvoliikennettä,
jalkakäytävät ainoastaan jalkamiehiä sekä lapsenvaunuja ja lapsen-
kelkoja sekä käsivoimin kuljetettavia rullatuoleja varten, ollen
sen, joka tuollaista vaunua, kelkkaa tai tuolia kuljettaa tai vetää,
soveltuvalta kohdin noudatettava mitä tässä alempana säädetään
jalkamiehistä. Vastamainitusta ajoneuvoja älköön jalkakäytävällä
kuljetettako kahta tahi useampaa rinnakkain.

3 §. Maistraatti saakoon poliisilaitosta kuultuaan suljetuttaa
liikenneväylän tahi osan siitä joko täydellisesti tai joksikin vuoro-
kauden ajaksi kaikelta tahi määrätyn laatuselalta liikenteeltä tai
määrättyyn suuntaan kulkevalta liikenteeltä.

Jos tulipalossa tai muussa tilaisuudessa on tarpeellista tilapäisesti
sulkea jokin paikka tai kaupungin osa tai muutoin estää yleisöltä
pääsy sinne, on tämä poliisin asia, älköönkä kukaan sen luvatta
astuko suljetullealueelle tai oleskelko siellä; tulipalolaisuudessa
saakoon sellaisen luvan myöntää palopäällystökin.

4 §. Juhlasaatot saavat kokoontua ainoastaan ajotielä ja kulkea ajosuunnan oikeanpuolista osaa, ja osanottajain on noudatettava määräyksiä, joita poliisi häiriintymättömän liikenteen ylläpitämiseksi antaa.

5 §. Niin kauan kuin heikosta jäästää varottavia tauluja on rannoilla julkipantuina, älköön jääle mentäkö.

6 §. Ajoneuvoilla saa liikennöidä ainoastaan sitä tarkoitusta varten olevaa ajotietä.

7 §. Ajoneuvoja on, ellei estettä kohtaa, kuljetettava sitä ajotien puolta, joka on ajosuunnassa oikealla. Toisiaan vastaan tulevien ajoneuvojen tulee väistää oikealle.

Suoralla ajotielä älköön kahta useampia ajoneuvoja kulkeko vierekkäin. Kadun risteyksessä älköön kuitenkaan kaksia ajoneuvoja siten kuljetettako, vaan tulee oikealla puolella olevien ajoneuvojen kulkea ensin.

Ajoneuvolla käännyttääessä ristikkäiselle ajotielle on käänös, jos se tehdään oikealle, oleva lyhyt, mutta jos se tehdään vasemmalle, on se käyvä pitkässä kaarella.

8 §. Ajoneuvojen ristikkäin kohdateessa toisensa on oikealta tulevien kuljettava ensin.

Raitiovaunun ja ajoneuvojen ristikkäin kohdateessa toisensa on raitiovaunun kuljettava ensin.

Hitaimmin ajavain on kuljettava mahdollisimman likellä jalkakäytävää ja jätettävä kadun keskikohta vapaaksi nopeammin kulkeville ajoneuvoille. Mikään ajoneuvon tahi kuorman osa älköön kuitenkaan ulottuko jalkakäytävälle.

9 §. Ajoneuvon on sivuutettava toiset vasemmalta puolelta; kuitenkaan ei raitiovaunua saa sivuuttaa vasemmalta puolelta, jos raide sijaitsee keskellä katua.

Kadunristeyksissä tai paikoilla, missä tungosta saattaa syntyä, olkoon sivuuttaminen kielletty.

Kun kahdet ajoneuvot sivuajaessa kulkee rinnakkain, älkööt kolmannet ajoneuvot näitä sivuuttako.

10 §. Raitiovaunujen pysäkillä missä odotuskorokkeita on raitiotien kumpaisellakin puolella, olkoon kaikki odotuskorokkeiden välinen ajoneuvoliikenne kielletty.

Raitiovaunun seisossa pysäkillä ja matkustajain siitä poistuessa tahi siihen noustessa eivät ajoneuvot saa siitä ohi kulkea, ellei pysäkillä ole odotuskoroketta.

11 §. Ajotien vasemmalle puolelle pysähdytettiä ajoneuvoja älköön käännettäkö ajotien poikki, ennenkuin on tarpeellista.

Jos liikenneväylä on niin ahdas, että kohdateessa toisen liikennöitsijän tätyy väistää sivulle, väistäköön jalkamies ratsastaja, ratsastaja ajaja, rattaat vaunuja, pienemmät vaunut isompia, tyhjät ja henkilötä kuljettavat ajoneuvot kuormattuja sekä pienempää kuormaa kuljettavat ajoneuvot suurempaa kuormaa kuljettavia.

12 §. Poliisimiehen suullisesti tai käden viittauksella antamaa määräystä liikenteestä ajotielä on noudatettava siinäkin tapausessa,

ettei määräys ole tässä ohjesäännössä olevain yksityiskohtaisten määräysten mukainen.

Jos liikenneväylällä, missä liikenne on vilkas, havaitaan tarpeelliseksi rajoittaa ajoneuvojen tahi eräänlaatuisten ajoneuvojen liikennettä, antakoon maistraatti siitä määräyksiä.

13 §. Suljetuin rivein kuikealle sotaväelle, ruumissaattueelle tai muulle kulkueelle, toimeensa rientäville paloajoneuvoille, sairaankuljetus- tahi poliisivaunulle, raitiovaunulle sekä kadun kasteluun tahi puhdistukseen käytetylle vaunulle ovat muut liikennöitsijät velvolliset pitämään tien vapaa.

Tilavaa tavaraa älköön pakottavatta syyttä purettako kadulle tahi kuormattako siinä.

14 §. Hurjasta ajosta ja ratsastuksesta säädetään rikoslain 44 luvun 16 §:ssä.

Ajoneuvojen kuljettaja on velvollinen noudattamaan kaikkea huolekkuutta ja varovaisuutta, mikä tapaturmain välttämiseksi tahi muutoin muihin liikennöitsijöihin nähden on tarpeellinen.

Kello yhdeksästä (9) illalla kello seitsemään (7) aamulla on pyörittävä kulkevat ajoneuvot, jotka eivät ole varustetut kumirenkailla, ajettava käyden.

Kulkunopeutta on niinkään vähennettävä:

a) kadun- tahi tienristeyksessä ja toripaikalla kaupankäynnin aikana,

b) paikoilla, missä liikenne on vilkas,

c) liukkaalla tiellä,

d) teatteriin tahi rautatienselaimelle tahi muuhun semmoiseen paikkaan saapuessa ja sieltä poistuessa,

e) pihamaalle tullessa ja sieltä poistuessa,

f) jyrkänlaisesti viettävää ajotietä kulkissa,

g) liikenneväylissä, joihin nähden maistraatti on niin määrennetty.

Räskaita tavaroita kuljettavain ajoneuvojen on liikuttava hitaasti.

Sairaan sivutse kulkissa on ajoneuvoja kuljetettava niin, että mahdollisimman vähäinen kolina syntyy.

Pehmeällä tai likaisella tiellä on ajoneuvoja kuljetettava niin varovasti, etteivät liikennöitsijät ja ajotien varrella olevat rakennekset ja laitokset joudu alittiaksi lian räiskymiselle.

Tämän liikenneohjesäännön säännökset kulkunopeudesta eivät koske toimeensa rientäviä poliisi- ja paloajoneuvoja, sairaankuljetukseen käytettyjä ajoneuvoja eivätkä puolustuslaitoksen omistamia moottoriajoneuvoja, kun niitä käytetään virantoimituksessa.

15 §. Ajoneuvoja älköön pakottavatta syyttä jätettäkö seisaman ajotielle.

Keskelle ajotietä taikka liikenneväylän risteykseen tahi missä on jalkakäytävä tahi missä jalkapolkua talvisaikaan pidetään ajotien poikki eivät ajoneuvot saa pysähtyä. Ajoneuvoja älköön myösään jätettäkö seisomaan niin lähelle liikenneväylän risteystä, että siitä koituu haittaa liikenteelle. Poliisimiehellä on oikeus kieltää

ajoneuvojen pysähdyttäminen muullakin paikalla, jos liikenteelle siitä syntyisi estettä.

Ajoneuvojen seisoessa ajotien laidassa älköön ajoneuvoja pysähdytettäkö ajotien vastapäiselle puolelle, ellei niiden välillä ole riittävästi tilaa kaksien ajoneuvojen esteettömälle rinnakkaiselle kululle.

16 §. Yhteen- tahi ylilajon sattuessa on ajoneuvojen pysähdyttävää.

Missä rautatie leikkaa ajotietä tahi jalkakäytävää, on paikalle asetettuja merkinantolaitteita ja julkipanoja sekä rautatiepalvelijaston antamia ohjeita noudatettava.

17 §. Kuorman leveys ei saa olla puolta kolmatta (2,5) metriä eikä kuorman korkeus, maasta lukien, neljää (4) metriä suurempi eikä myöskaän ajoneuvojen ja kuorman yhteenlaskettu paino ylittää kahdeksatuhatta (8,000) kilogrammaa. Kuitenkin saakoon poliisi pyynnöstä sallia tilapäisen poikkeuksen tästä säännöksestä.

Jos mainitun painoisen kuorman harkitaan saattavan sillan tai ajotien kestävyyden vaaraan tai muutoin voivan aikaansaada vahinkoa, antakoon maistraatti kuljetuksesta sellaisella paikalla erityisen määräyksen, joka on paikalle asetetulla julkisanollalla saatava tiedoksi.

Kuorma-automobiilin, jota kuormineen kuljetetaan vierto- tahi maantiellä kaupungin alueella, suurimmasta luvallisesta painosta säädetään automobiili- liikenteestä lokakuun 14 päivänä 1922 annetussa asetuksessa.

18 §. Kuljetettavain esineiden tulee olla ajoneuvoihin niin kiinnitettyinä, etteivät ne matkalla irtaannu tai putoa tai peljätki hevosta tai aikaansa kuorman kaatumista eivätkä vahingoita ajajia eikä jalkamiehiä, eivätkä ne myöskaän saa kokomaan tahi osittain laahata maassa ajoneuvojen jäljessä.

19 §. Rämisevää tavaraa älköön liikenneväylällä kuljetettako, ellei ole ryhdytty toimenpiteeseen kolinan välttämiseksi tahi mahdollisimmissa määrin heikentämiseksi.

Kalkin, jauhetun liidun, hilien, punavärin ja muiden aineiden, jotka voivat pölytä tai levittää pahaa hajua, tulee kuljetettaessa olla niin säilöönpantuina, että semmoiset haitat välttyvät.

20 §. Aiheettomasti älköön ajoneuvoja kuljetettako hinaamalla toisten ajoneuvojen jäljessä.

Käsirattaita tahi rekeä on lupa työntää edellään ainoastaan, jos kuljetajalla on vapaa näköala tielle ajoneuvojen edessä ja molemmiin puolin.

21 §. Työajoneuvoissa, jotka kuuluvat tämän kaupungin asukkaalle, pitää, kun niitä käytetään, olla laatta, jossa omistajan nimi tai toiminimi sekä hänen tahi toiminimen osoite on osoitettu selvin, vähintään yhdeksän (9) senttimetrin korkuisin kirjaimin.

Jos sama henkilö tai toiminimi omistaa useita tuollaisia ajoneuvoja, tulee jokaisten niistä sitä paitsi olla merkittyinä erityisellä, laatassa vähintään yhdeksän (9) senttimetrin korkuisin numero- merkein osoitetulla numerolla.

Tuollaisen laatan tulee ajoneuvoja käytettäessä olla kiinnitettyvä niihin niin, että kirjoitus on täysin näkyvissä.

Pika-ajurin ajoneuvoista ja lihan tai maidon kuljetukseen käytettävistä ajoneuvoista on muutoin voimassa mitä näistä on erittäin säädetty.

22 §. Paitsi niitä, jotka ovat säädettyssä järjestysessä saaneet luvan pika-ajureina, kuorma-ajureina, palkkasoutajina, kaupunginlähetteinä tai kantajina tai automobiililla, höyrypurrella tai moottorivenellä palvella yleistä liikennettä, älköön kukaan julkisesti tarjoutuko sillä tavoin kuljettamaan henkilöitä eikä tavaroita.

II Luku.

Kävelyliikenteestä.

23 §. Kansanjoukon, joka häiritsee liikennettä, tulee poliisimiehen kehoituksesta heti hajaantua.

Sen, joka pysähtyy jalkakäytäville, on jätettävä tilaa jalkamiehille, niin että he voivat esteettömästi ohikulkea.

Henkilöjen, jotka seisovat tai muutoin oleskelevat pitemmän aikaa samalla paikalla liikenneväylällä, tulee, jos heidän läsnäolonsa saattaa tuuttaa estettä liikenteelle, poliisimiehen kehoituksesta poistua paikalta.

24 §. Jalkamies kulkekoon jalkakäytävällä molempien suuntiin, mutta vastaantullessa on väistytävä oikealle.

Vilkkaasti liikennöityihin liikenneväylin nähden antakoon maistraatti määräyksen, että yleisön tulee käyttää sitä jalkakäytävää, jolla kulkevista ajotie on vasemmalla.

Jos erikoistapauksessa ilmenee tarvetta täten järjestää liikenne, antakoon poliisimies siitä määräyksen.

Jalkamies älköön tarpeettomasti käytävällä ajotietä aikaansaaka estettä tahi haittaa liikenteelle.

Ajotien yli kulkiessaan tulee jalkamiehen kiinnittää huomionsa ajoliikenteeseen älköönkä tämän vilkkaana olessa käykö viisto-suuntaan, vaan kadun poikki.

Vanhempain ja edusmiesten tulee katsoa, etteivät lapset tarpeettomasti oleskele ajotiellä.

25 §. Vaalitoimituksessa, kokouksessa, julkisessa näytännössä, rautatienselvissä, höyrylaivan lähtö- tai tulopaikalla tai muussa tilaisuudessa, missä tungosta liikenneväylässä voi syntyä sen johdosta, että suurempi väkijoukko haluaa yhtäkaa päästä perille, on poliisimiehen käskystä ja hänen ohjauksensa mukaan muodostettava jono, johon kukaan älköön tunkeutuko.

26 §. Jalkakäytävällä älköön kuljetettako taakkaa, joka on omansa vahingoittamaan, estämään tai haittamaan kulkijoita.

III Luku.

Hevosajoneuvoliikenteestä.

27 §. Jos ajaja poistuu kadulla olevista ajoneuvoista jättämättä ajoneuvojen eteen valjastettua hevosta toisen henkilön hoitoon, ovat hevosen etujalat yhteensidottavat tai on muuhun tyydyttävään toimenpiteeseen ryhdyttävä hevosen poistumisen estämiseksi.

Vauhkoa hevosta ei kuitenkaan saa jättää silmälläpitoa vaille. Hevosta älköön poliisimiehen luvatta ruokittako liikenneväylällä tai valjaista päästettyynä sinne jätettäkö.

Lyhty-, lennätin-, puhelin- tai raitiotiepatsaisiin ei hevosta saa sitoa.

28 §. Ajajan tiellä olevia jalkamiehiä on varotettava huutamalla tahi merkillä, mutta elleivät he ota huomioon huutoa tai merkkiä, on ajajan väistytävä tai pysähdytettävä ajoneuvonsa.

Ojentamalla ruoskaansa tai oikeaa tai vasenta kättänsä on ajajan osoitettava aikovansa käyntyä oikealle tai vasemmalle sekä kohdattamalla ruoskaansa tai kättänsä ilmoitettava takaapäin lähestyville ajoneuvoille aikomuksestaan hiljentää vauhtia tai pysähtyä.

29 §. Ajoneuvoja ei saa kuormata niin raskaasti eikä sillä tavoin, että hevonen liiaksi rasittuu.

Tarttuvaa tautia tahi ulkonaisista vammaa potevaa samoin kuin uupunuttakaan hevosta ei saa käyttää liikenteeseen.

Purevaksi tunnetulla hevosella on pidettävä luja kuonokoppa.

30 §. Kakkulavaljaat ovat kielletyty, paitsi erittäin raskaita kuormia kuljetettaessa.

Reellä ajettaessa on heliseviä kelloja tai kulkusia käytettävä.

31 §. Ajoneuvojen kuljettajan tulee omata tarpeellinen taito ja tottumus, eikä hän matkalla saa toimittaa mitään, mikä voi johtaa hänen huomionsa pois ajamiseesta.

Kuuttatoista vuotta nuorempaa henkilöä ei poliisilaitoksen luvatta saa käyttää ajotehtäviin.

Se, joka ajoon lähettilä kelpaamattoman tai muutoin sopimattoman henkilön, on edesvastauksen alainen.

32 §. Ajoneuvojen liikkeellä ollessa tulee ajajalla joko olla semmoinen paikka ajoneuvoissa, että hän esteettömästi voi nähdä tien ajoneuvojen edessä ja molemmilta puolilta, taikka tulee myös hänen käydä ajoneuvojen sivulla enintään metrin päässä nüstää, valmiina tarpeen vaatiessa heti ne pysähdyttämään.

33 §. Ajaja ei saa käydä pitkin jalkakäytävää.

Ruoskaa ei ajaja saa käyttää tarpeettomasti eikä sillä tavoin, että siitä on hankalutta muille liikennöitsijöille.

34 §. Pika- ja kuorma-ajureihin nähden olkoon soveltuvalta kohdin noudatettavana mitä voimassa olevissa tai vastedes annettavissa järjestysäännöissä säädetään.

IV Luku.

Automobiililiikenteestä.

35 §. Automobiililla tarkoitetaan tässä likenneohjesäännössä kaikkia henkilöiden tai tavarain kuljetukseen käytettäviä ajoneuvoja, joita kuljettaa voimakone (moottori) ja jotka eivät ole tarkoitetut kiskoilla kulkeviksi.

36 §. Automobiilissa on pidettävä:

nelipyöräisen automobiilin etupuolella kaksi lyhytä, sijoitettuna kumpikin eri puolelleen vaunu ja yhtä korkealle maasta sekä levittäen valkeaa valoa, joka valaisee tien selvästi vähintään kymmenen (10) metrin pituudelta automobiilin edessä, sekä kolmipyöräisen automobiilin ja moottoripyörän etupuolella yksi tuollainen lyhyt;

automobiilin takana lyhyt, joka valkealla valolla selvästi valaisee automobiilin tuntomerkin ja niinikään osoittaa punaista valoa taaksepäin.

Sinä aikana, jolloin katuvalaistus toimii, tai sakean sumun vallitessa älköön automobiilia käytettäkö, elleivät edellä mainitut lyhyt ole sytytettyinä.

Jos moottoripyörällä on sivuvaunu, tulee senkin etupuolella olla lyhyt.

Valonheitijää taikka häikäiseviä lyhytjä älköön käytettäkö Töölön Nordenskiöldintien ja Sörnäsin rautatien yliperäisen eteläpuolisella kaupunginasemakaavan alueella.

Moottorin tulee käytettäessä olla semmoisessa kunnossa, ettei siitä leviä savua, höyryä eikä pahanhajuista kaasua siinä määrin eikä sillä tavoin, että siitä syntyy hankaluutta.

37 §. Automobiililla ajaessaan on kuljettajan noudatettava mahdollisimman suurta varovaisuutta tapaturman ja vahingon ehkäisemiseksi sekä pantava tarpeellista huomiota muihin liikenneyöihin.

Automobiilinkuljettaja älköön kaupungissa ajaessaan tulpakoiko.

38 §. Henkilöliikenteeseen käytettävä automobiilia saa kuljettaa päivänvalon aikana enintään kolmenkymmenen (30) kilometrin nopeudella tunnissa. Pimeässä tai sumussa olkoon ajonopeus enintään kaksikymmentä (20) kilometriä tunnissa.

39 §. Kuorma-automobiilin suurin luvallinen kulkunopeus olkoon:

a) automobiilin bruttopainon ollessa enintään kolme (3) tonnia kaksikymmentä (20) kilometriä tunnissa päivänvalon aikana ja viisitoista (15) kilometriä pimeän tai sumun vallitessa sekä

b) automobiilin bruttopainon yliettäessä kolme (3) tonnia viisitoista (15) kilometriä tunnissa päivänvalon aikana ja kymmenen (10) kilometriä pimeän tai sumun vallitessa.

Jos kuorma-automobiilissa on ilmarenkaat, voi nopeuden lisätä enintään kymmenen (10) kilometriä tunnissa, kuitenkin siten, että

suurin luvallinen ajonopeus pimeän tai sumun vallitessa on kaksi-kymmentä (20) kilometriä.

Kaupunginasmakaavan alueella saa käyttää ainoastaan kumipyöräenkaisia (ilmätäytteisiä tai täyteläisiä) kuorma-automobiileja.

40 §. Merkinantotorvea on tarpeen vaatiessa aina käytettävä.

Kuljettaessa silloilla ja liikenneväylän risteysissä sekä vilkasliikenteisillä tai semmoisilla paikoilla, missä ajotie ei ole pitemmältä näkyvissä kuin viisitoista (15) metriä, on äänekkäitä varotusmerkkejä ajoissa annettava.

Merkinanto ei vapauta kuljettajaa velvollisuudesta noudattaa varovaisuutta. Hyödytön tai häikäilemätön merkkien antaminen samoin kuin koneen n.s. syöksy ovat kielletyt, erittäinkin kello yhdentoista (11) jälkeen puolenpäivän ja kello kahdeksan (8) edellä puolenpäivän välisenä aikana, jolloin ainoastaan kumea-(syvä-)äänistä merkinantotorvea saa käyttää.

Käännös automobililla on tehtävä kehässä, mutta ellei tämä ole mahdollista, olkoon peräytäminen sallittu ristikkäiselle ajotielle.

Ojentamalla oikea tai vasen kätensä sivulle on kuljettajan mikäli mahdollista osoittettava aikovansa käentyä oikealle tai vasemmalle sekä kohottamalla kätensä ilmoittettava takaapäin lähestyville ajoneuvoille aikovansa hiljentää vauhtia tai pysähtyä.

41 §. Jos kuljettaja jättää automobilin vaarinpidotta liikenneväylälle, olkoon velvollinen pysähdyttämään moottorin ja ryhtymään semmoiseen toimenpiteeseen, ettei automobili itsestään voi tulla käyntiin.

Avointa äänenhillitsijää (vapaata poistoa) älköön käytettäkö.

42 §. Jos sattuu tapaturma, joka on aiheutunut automobilin käyttämisestä tai on sen yhteydessä, on automobilinkuljettajan heti pysähdyttää ja käskystä ilmoittettava nimi ja asunto sekä, jos niin tarvitaan, avustettava vahingoittuneita.

Samoin on automobilinkuljettaja velvollinen poliisimiehen kehotuksesta tahi merkinannosta heti pysähtymään ja antamaan tiedot, joita häneltä ehkä vaaditaan sekä hänestä itsestään että automobilista, ja näyttämään hänelle annetun ajokortin sekä asianmukaisen otteen moottoriajoneuvorekisteristä.

43 §. Muutoin olkoon soveltuvalta kohdin noudatettava mitä säädetään:

a) automobililiiikenteestä lokakuun 14 päivänä 1922 annetussa asetuksessa,

b) valtioneuvoston toukokkuun 18 päivänä 1922 tekemässä päätoksessä automobilien ja moottoripyörien rekisteröimisestä ja katsastuksesta,

c) Helsingin kaupungin automobililiiikenteestä voimassa olevissa tai vasteedes annettavissa järjestyssäännöissä,

d) ammattimaisen automobililiiikenteen harjoittamisesta Helsingin kaupungissa voimassa olevissa tai vasteedes annettavissa järjestyssäännöissä.

V L u k u.

Raitiotieliiikenteestä.

44 §. Raitiovaununkuljettajan on annettava merkki hälytyskellolla:

1) ennenkuin vaunu sivuuttaa ristikkäisen liikenneväylän, vähintään kymmenen (10) metrin päässä kulmauksesta; sekä

2) kun henkilötä, eläimiä tai esineitä on vaunun tiellä sekä muissa tiloissa, kun sitä on tarpeen tapaturman, yhteentörmäyksen tai haitan estämiseksi.

Huonosti valaistuilla paikoilla kulkissa sekä sakean sumun tai lumituskun vallitessa pitää hälytyskellon soida alinomaan.

Vaaran uhassa käytäköön kuljettaja vihellintäkin.

45 §. Kulkunopeus älköön ylittää viittäkolmatta (25) kilometriä tunnissa (=416 metriä minuutissa), ja on se vähennettävä siihen määrään, että vaunu on käsijarrulla pysähdytettävissä yhden vaununmitan matkalla, seuraavissa tapauksissa:

- 1) vilkasliikenteisillä rataosilla,
- 2) kadunkulmauksista kääntyessä,
- 3) katkaisevaa ajotietä kulkissa,
- 4) raiteelta toiselle siirtyessä, sekä
- 5) ihmisten, eläinten tai muun liikenne-esteen esiintyessä raiteella.

46 §. Raitiovaunu on seisautettava:

- 1) kun avton henkilö tai lapsi, joka ei kykene itseään hoitamaan, on sen tiellä,
- 2) kun onnettomus muutoin ei ole välttävissä,
- 3) toimeensa rientävien paloajoneuvojen lähestyessä,
- 4) kun pysähdysmerkki on annettu, sekä
- 5) poliisimiehen merkinannosta.

47 §. Pimeän tultua on raitiovaunun sisus ja sillat pidettävä riittävästi valaistuina sekä säädetyt ulkopuolistet lyhyt sytytettyinä.

48 §. Raitiovaulle tai jollekin sen osalle vahvistettua matkustajalukua ei saa ylittää.

49 §. Kahden peräkkäin kulkevan vaunun tahi vaunujunan vällille on aina jätettävä niin pitkä välimatka, että viimeisen vaunun tai junan kuljettaja varmasti voi pysähdyttää vaununsa sen törmäämättä edelläkulkevaan vaunuun tai junaan.

50 §. Raitiovaunun lähestyessä, annettiinpa siitä merkki tai ei, tulee liikennöitsijän heti poistua raiteelta.

51 §. Raitiovaunuun älköön päästettäkö henkilötä, jotka ilmeisesti ovat päähtyneitä tai epäsiistejä tai vastenmielisellä hajulla tai muusta syystä voivat tuottaa ikävyyttä tai haittaa matkustajille.

Raitiovaunussa älköön matkustaja kuljettako mukanaan koiria eikä myöskään tavaraa, josta tilavuutensa tai laatuensa vuoksi voi olla haittaa.

52 §. Junailijan asia on ylläpitää järjestystä vaunussa, ja on hänen sitä tarkoittavia käskyjään noudatettava.

53 §. Keskusteleminen virantoimituksessa olevan kuljettajan kanssa on kielletty.

Niinikään olkoon matkustajan kielletty paitsi tapaturman uhataessa antamasta lähtö- tai pysähdyssmerkkiä taikka koskemasta vaunun ohjauslaitteisiin.

54 §. Muutoin olkoon soveltuvilta kohdin noudatettava mitä voimassa olevissa tai vasteedes annettavissa järjestyssäännöissä liikenteen harjoittamisesta Helsingin sähköraitioteillä sekä raitioiteiden käyttämistä koskevissa määräyksissä säädetään.

V I L u k u .

Pyöräilyliikenteestä.

55 §. Pyöräilyä ei saa harjoittaa kaupungin esplanadeissa eikä puistikoissa, ei myöskaan poliisilaitoksen luvatta muualla kuin ajoon tai ratsastukseen käytettäväksi luovutetuilla liikenneväylillä, paitsi kaupungin puistoissa kello neljän (4) ja yhdeksän (9) välillä aamupäivin; kuitenkin sallittakoon kymmentä vuotta nuorempain lasten siellä käyttää polkupyörää muinakin aikoina, kun se voi haittata käydä päinsä.

56 §. Liikenneväylää ei saa käyttää ajoharjoituksiin eikä edestakaiseen ajoon, ja on niinikään kielletty rinnakkain kuljettamasta useampaa kuin kahta polkupyörää.

57 §. Jokaisella, joka pyöräilee kaupungin alueella olevilla liikenneväylillä, pitää olla polkupyörän taakse näkyvälle paikalle kiinnitetty numerolaatta, jonka numerojen, maalattuina valkealla värellä tummalle pohjalle, pitää olla vähintään kahdeksan (8) senttimetriä korkeat.

Sinä aikana, jolloin katuvalaistus toimii, on polkupyörässä pidettävä sytytettynä lyhytä.

Numero ei saa pyörällessä olla peitettyä.

58 §. Ilmoitukseen johdosta antaa poliisilaitos tiedon, mitä numeroa polkupyörässä on käytettävä, sekä siitä todistukseen, jossa mainitaan polkupyörän omistajan nimi, ammatti ja osoite.

Siten annetun numeron saa ainoastaan poliisilaitokseen tehdyn ilmoitukseen jälkeen toiselle luovuttaa.

59 §. Polkupyörässä tulee olla kimeä-ääninen soittokello tai merkinantotorvi.

60 §. Pyöräilevä on velvollinen soveltuvilta kohdin noudattamaan mitä tämän ohjesäännön 37 §:n 1 mom:ssa ja 40 §:ssä automobiileista säädetään sekä polkupyörän käyttämistä voimassa olevia tai vasteedes annettavia erikoismääräyksiä.

V II L u k u .

Rangaistusmääräyksiä.

61 §. Tämän liikenneohjesäännön rikkomisesta rangaistaan syyllinen, ellei yleisessä laissa, voimassa olevissa asetuksissa tai järjestyssäännöissä ole erityistä rangaistusta määritetty, enintään neljälläkymmenellä (40) päiväsakolla, jollei rikkomuksesta katsota varotuksen riittävän.

TRAFIKREGLEMENTE FÖR HELSINGFORS STAD

HELSINGFORS 1925

PRIS 2:50

Trafikreglemente för Helsingfors stad.

Kap. I—III och V—VII fastställda av landshövdingen i Nylands län
den 22 februari 1923. Kap. IV fastställt av magistraten
den 10 mars 1923.

Kap. I.

Allmänna stadganden.

§ 1. I efterföljande trafikreglemente förstas med trafikled varje gata, väg, chaussé, gångbana, torg eller annan allmän plats, som är avsedd för samfärdsel, med trafikant var och en, som färdas å sådan trafikled, och med fordon alla slag av sådana fortskaffningsmedel, som ej löpa på skenor, såsom vagnar, kärror, slädar, automobiler, motorcyklar och velocipeder. Vad som stadgas om fordon gäller i tillämpliga delar även om djur, som användes till ritt eller ledes.

Det åligger trafikant att iakttaga vad i allmän lag eller förordning, detta reglemente eller speciella ordningsföreskrifter är stadgat.

Polisen äger tillse, att samfärdseln inom stadens område icke störes, och böra de anvisningar åtlydas, som polisen för fullgörande härav meddelar.

Likaså åligger trafikant att iakttaga anvisningar å skyltar och anslag, som äro uppsatta till ledning för trafiken.

§ 2. Körbanor äro avsedda företrädesvis för trafik med fordon, gångbanor endast för fotgängare även som för barnvagnar och barnkälkar samt rullstolar, vilka framföras medels handkraft, skolanden, som framför eller drager dylik vagn, kälke eller stol, i tillämpliga delar ställa sig till efterättelse vad här nedan stadgas om fotgängare. Nyssnämnda fordon må icke å gångbana föras två eller flera i bredd.

§ 3. Magistraten må efter polisirättningens hörande låta avspärра trafikled eller del därav antingen fullständigt eller för viss tid av dygnet för all samfärdsel eller visst slag av sådan eller för trafik i viss färdriktning.

Är vid eldsvåda eller annat tillfälle nödigt att i enskilt fall avspärra eller annorledes förhindra tillträde för allmänheten till viss plats eller del av staden, ankommer detta å polisen, och må ingen utan dess tillstånd beträda eller uppehålla sig inom det avstängda området; vid eldsvåda må sådant tillstånd meddelas jämväl av brandbefäl.

§ 4. Processioner få samlas endast på körbanan och färdas å den del därav, som är till höger i färdriktningen, och böra deltagarna

ställa sig till efterrättelse de föreskrifter, som polisen för upprätt-hållande av ostörd samfärdsel meddelar.

§ 5. Så länge till varning för svag är avsedda taylor äro upp-ställda på stränderna, må isen icke beträdas.

§ 6. Trafik med fordon må äga rum endast å för sådant ändamål avsedd körbana.

§ 7. Fordon skall, där hinder ej möter, framföras å den del av körbanan, som är till höger i färdrikningen. Fordon skall vid möte med annat fordon hålla till höger.

Å rak körbana må mer än tvenne fordon ej färdas i bredd. I gatukorsning må dock ej tvenne fordon sálunda framföras, utan skall det fordon, som färdas till höger, passera först.

Vid vändning med fordon in på korsande körbana bör vändningen, om den sker åt höger, göras kort, men sker den åt vänster, i lång båge.

§ 8. Vid korsande möte mellan två fordon skall det fordon passera först, som kommer från höger.

Vid korsande möte mellan spårvagn och fordon skall spårvagn passera först.

De längsammast körande skola färdas så nära gångbanan som möjligt, lämnande gatans mitt fri för fordon med snabbare fart. Likväl må ingen del av fordonet eller lasset nå gångbanan.

§ 9. Omkörning förbi annat fordon skall ske till vänster; dock får omkörning förbi spårvagn ej ske till vänster om densamma, därest spåret är beläget i mitten av gatan.

I gatukorsningar eller å platser, där trängsel kan uppstå, vare omkörning förbjuden.

Medan tvenne fordon vid omkörning färdas i bredd, må icke ett tredje fordon köra förbi dem.

§ 10. Vid hållplats för spårvagnar, där upphöjda väntplatser finns å ömse sidor om spårvägen, är all fordonstrafik emellan väntplatserna förbjuden.

Då spårvagn stannat vid hållplats och passagerare av- eller på-stiga, får fordon ej passera, såvida icke upphöjd väntplats är där-stades anordnad.

§ 11. Fordon, som skall stanna å körbanans vänstra sida, må ej innan sådant är nödvändigt vika över körbanan.

År trafikled så trång, att vid möte den ena trafikanten måste vika åt sidan, vike gående för ridande, ridande för åkande, kärра för vagn, mindre vagn för större, tomt fordon och fordon med åkande för fordon med lass samt fordon med mindre lass för fordon med större.

§ 12. Av polisman muntligen eller medels tecken med handen given order angående trafiken å körbana bör åtlydas, även i det fall, att ordern icke överensstämmer med detaljbestämmelserna i detta reglemente.

Befinnes å trafikled, där livlig samfärdsel äger rum, nödigt in-

skräcka trafiken för fordon eller vissa slag av sådana, må magistraten därom utfärda bestämmelser.

§ 13. För militärtrupp, som tägar i sluten ordning, liktåg eller annan procession, utryckande brandfordon, ambulans- eller polis-vagn, spårvagn samt vagn, som användes vid vattning eller ren-göring av gata, äro andra trafikanter skyldiga hålla vägen fri.

Skrymmande gods må icke utan tvingande skäl av- eller pålastas å gata.

§ 14. Om överdådig åkande och ridande stadgas i 16 § 44 kap. strafflagen.

Det åligger förare av fordon att iakttaga all den omsorg och var-samhet, som till förekommande av olyckshändelser eller eljes av hänsyn till andra trafikanter betingas.

Under tiden från klockan nio (9) om aftonen till klockan sju (7) om morgonen böra hjuldon, som icke äro försedda med gummiringar, köras i skritt.

Farhastigheten bör jämväl minskas:

- a) vid gatu- eller vägkorsning och å torgplats, där handel pågår,
- b) å ställen, där samfärdseln är livlig,
- c) vid slipprikt väglag,
- d) vid ankomst till teater eller järnvägsstation eller annat dylikt ställe och avfärd därifrån,
- e) vid infart till gårdsplan och utfart därifrån,
- f) vid färd nedför starkt sluttande körbana,
- g) å de trafikleder, för vilka magistraten sådant föreskrivit.

Fordon, som forslar tungt gods, bör färdas långsamt.

Vid färd förbi sjukhus bör fordon framföras så, att minsta möjliga buller åstadkommes.

Vid uppblött eller smutsigt väglag bör fordon framföras så för-siktig, att trafikanter samt invid körbanan befintliga byggnader och anläggningar icke utsättas för smutsstänk.

Stadgandena i detta trafikreglemente angående farhastighet gälla icke utryckande polis- och brandfordon, fordon som begagnas för ambulans eller försvarsväsendet tillhörigt motorfordon, då det i tjänsten användes.

§ 15. Fordon må icke utan tvingande skäl lämnas stående å körbana.

Mitt på körbana eller i korsande trafikled eller där gångbana är anlagd eller gångstig vintertid hålls öppen över körbana får fordon icke stanna. Ej heller må fordon lämnas stående så nära trafikleds-korsning, att olägenhet därav beredes samfärdseln. Polisman äger förbjuda fordon att stanna även å annat ställe, om hinder för sam-färdseln därigenom skulle uppstå.

Då fordon står vid ena sidan av körbana, vare förbjudet att stanna med fordon vid motsatta sidan, där ej mellanrummet lämnar tillräckligt plats för obehindrad färd med två fordon i bredd.

§ 16. Inträffar kollision eller överkörning, bör fordon stanna.

Där järnväg korsar kör- eller gångbana, böra å platsen uppställda

signalanordningar och anslag samt järnvägsbetjäningens anvisningar iakttas.

§ 17. Bredden av lass får icke överskuta två och en halv (2.5) meter eller lassets höjd, räknat från marken, fyra (4) meter, ej heller sammanlagda vikten av fordon och lass överstiga åttatusen (8,000) kilogram. Dock må polisen på anhållan medgiva tillfällig avvikelse från vad sålunda stadgats.

Skulle lass av anförd vikt prövas äventyra bros eller körbanas hållbarhet eller annorledes kunna åstadkomma skada, äge magistraten beträffande forslig å sådant ställe meddela särskild föreskrift, som skall genom anslag å platsen tillkännagivas.

Angående högsta tillåtna vikten för lastautomobil, vilken jämte last framföres å chaussé eller landsväg inom stadens område, stadgas i förordningen angående automobiltrafik av den 14 oktober 1922.

§ 18. Föremål som forslas böra vara fastgjorda å fordonet på sådant sätt, att de under färden varken lossa eller spillas eller skrämma hästen eller förorsaka stjälpning av lasset eller skada åkande eller fotgängare, ej heller få de helt och hället eller delvis släpa efter fordonet på marken.

§ 19. Skramlande gods må icke forslas å trafikled utan att åtgärd vidtagits, varigenom bullret undviktes eller så mycket som möjligt försvagas.

Kalk, malen krita, kol, rödfärg och andra ämnen, som kunna sprida damm eller dålig lukt, böra vid forslig vara så insatta, att sådana olägenheter undvikas.

§ 20. Utan tvingande skäl må fordon icke dragas i släp efter annat fordon.

Att framför sig skjuta handkärra eller släde är tillåtet endast om föraren har fri utsikt över vägen framför och på bägge sidor om fordonet.

§ 21. Arbetsfordon, som tillhör invånare i staden, skall, då det där användes, vara försedd med skylt, varå ägarens namn eller firma samt hans eller firmans adress äro utsatta med tydliga, minst nio (9) centimeter höga bokstäver.

Ågas flera sådana fordon av samma person eller firma, skall ettvar av dem därjämte vara märkt med särskild nummer, anbragt å skylten med minst nio (9) centimeter höga siffror.

Sådan skylt bör, då fordonet begagnas, vara fäst å detsamma sålunda, att skriften är fullt synlig.

Om hyrkuskfordon och fordon, som användes för forslig av kött eller mjölk, gäller för övrigt vad därom är särskilt stadgat.

§ 22. Förutom dem, som i föreskriven ordning erhållit tillstånd att i egenskap av hyrkuskar, formän, legoroddare, stadsbud eller bärare eller med automobil, ångslup eller motorbåt betjäna allmän samfärdsel, må icke någon offentligen utbjuda sig att sålunda frambefordra person eller gods.

K a p. I I.

Om gångtrafik.

§ 23. Folksamling, som stör trafiken, bör på uppmaning av polisman genast skingra sig.

Den som stannar på gångbana skall lämna plats för de gående, så att de kunna obehindrat passera.

Personer, som stå eller eljes uppehålla sig längre tid på samma ställe av trafikled, skola, där deras närvaro kan medföra hinder för trafiken, på uppmaning av polisman avlägsna sig från stället.

§ 24. Å gångbana må fotgängare färdas i båda riktningarna, men mötande skola hålla till höger.

Beträffande trafikleder, där livlig samfärdsel äger rum, må magistraten utfärda påbud därom, att allmänheten bör betjäna sig av gångbana, å vilken de gående hava körbana till vänster.

Förekommer i enskilt fall behov att sålunda ordna trafiken, äge polisman därom meddela anvisning.

Fotgängare må icke genom att onödigtvis begagna sig av körbana åstadkomma hinder eller olägenhet för trafiken.

Vid passerandet av körbana bör fotgängare hava uppmarksamhet å körtrafiken samt, där denna är livlig, gå, icke i sned riktning, utan tvärs över gatan.

Föräldrar och målsmän äga tillse, att barn icke onödigtvis vistas å körbanan.

§ 25. Vid valförrättning, möte, offentlig föreställning, å järnvägsstation, avgångs- eller landningsställe för ångbåt eller annan dylik plats eller vid annat tillfälle, då trängsel på trafikled kan uppstå därigenom, att en större mängd personer vill samtidigt framkomma, skall på tillsägelse av polisman och enligt hans anvisning kö bildas, i vilken ingen må tränga sig in.

§ 26. Å gångbana får icke forslas bördas, ägnad att skada, hindra eller besvära de passerande.

K a p. I I I.

Om trafik med hästfordon.

§ 27. Avlägsnar sig körkarl från fordon å gata utan att lämna fordonet förspänd häst i annan persons vård, böra hästens framben sammanbindas eller tillfredsställande åtgärd annorledes vidtagas mot att hästen kan avlägsna sig.

Skygg häst får dock icke lämnas utan tillsyn.

Häst må endast med tillåtelse av polisman fodras eller lämnas frånspänd å trafikled.

Vid lykt-, telegraf-, telefon- eller spårvägsstolpar får häst icke bindas.

§ 28. Fotgängare, som befinner sig i den åkandes väg, bör genom tillrop eller tecken varnas, men om rop eller tecken lämnas obeaktat, skall föraren vika med eller hejda fordonet.

Genom utsträckning av piska eller högra eller vänstra handen skall körkarl angiva, att han ärnar vända till höger eller vänster, samt genom höjande av piska eller hand varska upphinnande åkdon om sin avsikt att sakta farten eller stanna.

§ 29. Åkdon får icke lastas så tungt eller på sådant sätt, att hästen över hövan anstränges.

Häst, som är behäftad med smittosam sjukdom eller yttre skada, så och utmattad häst, får icke användas i trafik.

Häst, som är känd för att bitas, bör vara försedd med säker munkorg.

§ 30. Skakelrede är, utom vid forsling av särskilt tunga lass, förbjudet.

Vid körning med släde börja ljudande klockor eller bjällror användas.

§ 31. Förare av åkdon bör äga erforderlig skicklighet och vana samt under färd icke förehåva något, som kan avleda hans uppmärksamhet från körningen.

Person under sexton år får icke utan tillstånd av polisinrättningen användas för körslor.

Den, som till körslor utsänder obehörig eller eljes olämplig person, är till ansvar förfallen.

§ 32. Då fordon är i rörelse, bör körkarlen antingen innehava sådan plats på fordonet, att han obehindrat kan se vägen framför och på bågge sidor om detsamma, eller ock gå vid dess sida på högst en meters avstånd från fordonet, beredd att vid behov omedelbart hejda detsamma.

§ 33. Körkarl får under färd icke gå längs gångbanan.

Piska får icke av körkarl användas onödigvis eller på sådant sätt, att den är till olägenhet för andra trafikanter.

§ 34. Beträffande hyrkuskar och formän lände i tillämpliga delar till efterättelse vad som stadgas i gällande eller framdeles utfärdande ordningsregler.

K a p. I V.

Om automobiltrafik.

§ 35. Med automobil förstäs i detta trafikreglemente varje för frambefordran av personer eller gods avsett fordon, som framdrives med kraftmaskin (motor) och ej är avsett att löpa på skenor.

§ 36. Å automobil skall föras:

å framsidan av fyrfjulig automobil två lyktor, anbragta en på vardera sidan och på lika höjd över marken, med vitt sken, klart belysande vägen minst tio (10) meter framför automobilen, även som å framsidan av trehjulig automobil och motorcykel en dylik lykta;

å baksidan en lykta, som med vitt sken klart belyser automobilens igenkänningsmärke och vilken lykta även skall visa rött ljus bakåt.

Under den tid, då gatubelysning äger rum, eller vid tät dimma må automobil icke användas med mindre ovannämnda lyktor äro tända.

Har motorcykel sidovagn, bör jämväl denna vara försedd med en lykta fram till.

Strålkastare eller blandande lytor må ej användas å stadsplanens område söder om Nordenskiöldvägen i Tölö och järnvägsövergången i Sörnäs.

Motorn får vid användning icke vara i det skick, att den sprider rök, ånga eller illaluktande gas i sådan grad eller på sådant sätt att olägenhet därav uppkommer.

§ 37. Vid körning med automobil skall föraren iakttaga största möjliga försiktighet till förekommande av olycksfall och skada samt taga nödig hänsyn till andra trafikanter.

Automobilförare må under färd i staden icke röka tobak.

§ 38. Automobil, avsedd för persontrafik, får vid dagsljus framdrivas med en hastighet av högst tretto (30) kilometer i timmen. Vid mörker eller dimma må körhastigheten utgöra högst tjugu (20) kilometer i timmen.

§ 39. Största tillåtna körhastigheten för lastautomobil vare:

a) då automobilens bruttovikt utgör högst tre (3) ton, tjugu (20) kilometer i timmen vid dagsljus och femton (15) kilometer vid mörker eller dimma, samt

b) då automobilens bruttovikt överstiger tre (3) ton, femton (15) kilometer i timmen vid dagsljus och tio (10) kilometer vid mörker eller dimma.

Är lastautomobil försedd med luftringar, får hastigheten ökas med högst tio (10) kilometer i timmen, dock sålunda, att största tillåtna körhastigheten vid mörker eller dimma utgör tjugu (20) kilometer.

Inom stadsplanens område få endast lastautomobiler med gummihjulringar (pneumatiska eller massiva) användas.

§ 40. Signalhorn bör vid behov städse användas.

Vid passerande av broar och korsande trafikleder samt vid färd å sådana ställen, där livlig trafik råder eller där körbanan icke kan överskådas minst femton (15) meter framåt, böra ljudliga varningssignaler i tid givs.

Signalering fritager icke förare från skyldigheten att iakttaga försiktighet. Onyttig eller hänsynslös signalering även som s. k. rusning med maskinen äro förbjudna, särskilt mellan klockan elva (11) eftermiddagen och klockan åtta (8) förmiddagen, under vilken tid endast signalhorn med dov (djup) ton får användas.

Vändning med automobil bör i regel ske genom enkel rundning, men får, där sådan icke är möjlig, äga rum genom backning in på korsande körbana.

Genom utsträckning av högra eller vänstra handen skall förare såvitt möjligt angiva, att han ärnar vända till höger eller vänster,

samt genom sträckande av handen uppåt varska upphinnande fordon om sin avsikt att sakta farten eller stanna.

§ 41. Lämnar förare automobil utan tillsyn å trafikled, vare skyldig att stoppa motorn och vidtaga sådan åtgärd, att automobilen ej kan komma i gång av sig själv.

Öppen ljuddämpare (fritt avlopp) må icke användas.

§ 42. Inträffar olycksfall, som är föranlett av eller står i förbindelse med användandet av automobil, bör automobilföraren omedelbart stanna och på tillsägelse uppgöra namn och bostad samt, om så erfordras, bispringa de skadade.

Likaså är automobilförare skyldig att på anmodan eller tecken av polisman genast stanna och meddela de upplysningar, som honom till äventyrs avfordras beträffande såväl honom själv som automobilen, ävensom uppvisa för honom utfärdat körkort samt behörigt utdrag ur motorfordonsregistret.

§ 43. I övrigt lände i tillämpliga delar till efterrättelse vad som stadgas i:

- a) förordningen angående automobiltrafik av den 14 oktober 1922,
- b) statsrådets beslut av den 18 maj 1922 angående registrering och besiktning av automobiler och motorcyklar,
- c) gällande eller framdeles utfärdande ordningsregler för automobiltrafik i Helsingfors stad,
- d) gällande eller framdeles utfärdande ordningsregler för utövande av yrkesmässig automobiltrafik i Helsingfors stad.

K a p. V.

Om spårvagnstrafik.

§ 44. Signal med alarmklocka skall av spårvagnsförare givas:

- 1) innan vagnen passerar korsande trafikled, på minst tio (10) meters avstånd från korsningen; samt
- 2) då personer, djur eller föremål är i vägen för vagnen, samt vid övriga tillfällen, då sådant erfordras till förekommande av olycks-händelse, sammanstötning eller olägenhet.

Vid passerandet av platser, som är svagt belysta, samt vid rå-dande stark dimma eller snöyra bör signalklockan oavbrutet ljuda.

Då fara hotar, må jämväl vissla av föraren användas.

§ 45. Farhastigheten må icke överstiga tjugufem (25) kilometer i timmen (=416 meter i minuten), och bör den minska därhän, att vagnen med handbromsen kan hejdas på en vagnslängd, i följande fall:

- 1) å bansträckor, där livlig trafik råder,
- 2) vid passerande av kurvor i gathörn,
- 3) vid passerande av korsande körbana,
- 4) vid övergång från ett spår till ett annat, samt
- 5) då mänskor, djur eller annat trafikhinder förefinnes å spåret.

§ 46. Spårvagn skall stanna:

- 1) då hjälplös person eller barn, som ej kan sköta sig, befinner sig i vägen för densamma,
- 2) då olycksfall annars bleve oundvikligt,
- 3) då ulyckande brandfordon närmar sig,
- 4) vid given stoppsignal, samt
- 5) vid tecken av polisman.

§ 47. Efter mörkrets inbrott skola spårvagns inre och plattform hållas tillräckligt belysta samt föreskrivna ytter lantärnor tända.

§ 48. Det för spårvagn eller viss del därav fastställda passa-gerantalet får icke överskridas.

§ 49. Mellan två efter varandra gående vagnar eller vagnståg skall alltid lämnas så stort avstånd, att föraren å den senare vagnen eller tåget med säkerhet skall kunna hejda sin vagn utan att kolli-dera med förutgående vagn eller tåg.

§ 50. Vid spårvagns annalkande, vare sig å densamma gives signal eller icke, skall trafikant genast avlägsna sig från spåret.

§ 51. Tillträde till spårvagn får icke beredas personer, vilka synbarligen äro berusade eller genom osnygghet eller motbjudande lukt eller av annan anledning kunna förorsaka obehag eller olägenhet för passagerarna.

I spårvagn må icke medföras hundar, ej heller sådant gods, som genom omfang eller beskaffenhet kan vara till olägenhet.

§ 52. Å konduktören ankommer att upprätthålla ordning i vagnen, och böra hans i sådant syfte givna tillsägelser efterkommas.

§ 53. Samtal med förare i tjänsteutövning är förbjudet.

Likaledes vare passagerare förbjudet att, utom vid tillbud till olycksfall, giva avgångs- eller stoppningssignal eller vidröra för vagnens manövrering avsedda apparater.

§ 54. I övrigt lände i tillämpliga delar till efterrättelse vad som stadgas i gällande eller framdeles utfärdande ordningsregler för be-drivande av trafiken å de elektriska spårvägarna i Helsingfors samt i föreskrifter att iakttagas vid anlitandet av spårvägarna.

K a p. VI.

Om velocipedtrafik.

§ 55. Velocipedräkning får icke äga rum i stadens esplanader eller skväner, ej heller utan polisinrätningens tillstånd å annan trafikled än sådan, som är upplänt för körande eller ridande, för-utom i stadens parker emellan klockan fyra (4) och nio (9) förmid-dagen; dock må barn under tio års ålder tillåtas att därför begagna velociped även under andra tider, då sådant utan olägenhet kan ske.

§ 56. Trafikleder få icke begagnas till övningsritt eller åkande fram och åter, och är det jämväl förbjudet att framföra flera än två velocipeder i bredd.

§ 57. Envar, som åker velociped på trafikleder inom stadens område, skall å synligt ställe baktill å velocipeden hava fäst en plåt med nummer, vars siffror, vita på mörk grund, skola vara minst åtta (8) centimeter höga.

Under tid, då gatubelysning äger rum, bör å velociped föras tänd lykta.

Nummern får icke under färd vara undanskylld.

§ 58. På därom gjord anmeldan meddelar polisinrättningen upp-gift på den nummer velociped skall föra samt utfärdar däröver bevis, upptagande velocipedägarens namn, yrke och adress.

Sälunda utlämnad nummer får endast efter anmeldan å polis-inrättningen överlätas till annan person.

§ 59. Velociped bör vara försedd med ringklocka eller signal-horn med gäll ton.

§ 60. Den, som färdas med velociped, åligger att i tillämpliga delar iakttaga vad som stadgas beträffande automobiler i § 37 mom. 1 och § 40 av detta reglemente samt i gällande eller framdeles ut-färdande speciella föreskrifter för begagnande av velociped.

K a p. V I I.

Straffbestämmelser.

§ 61. För överträdelse av detta trafikreglemente straffas den skyldige, där ej i allmän lag, gällande förordningar eller ordnings-regler särskilt straff är utsatt, med högst fyrratio (40) dagsböter, såvitt förseelsen ej anses kunna med varning avlöpa.
